

ЦАРЕГРАДСКИ ВЪСТНИКЪ

ГОДИШНА ЦѢНА.

предплатима.

За Цариградъ меджидіета бѣли пять, за нонъ и въ Одесса меджидіета бѣли шесть и половина. — Отъ Одесса за всички-те мѣста въ Россіи плащася въ година-та за пресилка-та на руска-та поща 2 карбовни.

№ 326

Издавася всяка Суббота.

Подписка-та се пріема въ Печатница-та

въ Першембе-пазаръ въ улицата Гла-

вани. Въ Одесса у Его Благородіи

Николай Христофоровича Па-

лаузова. Въ Москва въ Редакція-

та Журнала Москвитянина.

Въ Букурець у Г-на Христа

Георгіева; Въ Ибраила у Г-на

Михайла Поповича.

ЦАРЕГРАДЪ

По Царска заповѣдь, минала-та суббота вечеръ-та, Али Галипъ паша, членъ танзиматскаго совѣта, наименова ся министръ иностранныхъ дѣлъ.

Етемъ паша, министръ иностранныхъ дѣлъ, наименова ся членъ танзиматскаго совѣта.

Али Галипъ паша е зетъ его величества Султана, и като ся е намѣрвалъ отъ нѣколко години насамъ въ разни министерства, онъ придоби голѣмъ опытъ, и показа че знае все-те дѣла съ мудрость да исполнява.

Сый подъ управленіе-то великаго везира, Решидъ паша, своего отца, онъ съ достоинство ще може служба-та си да исполни, и толко, повоче защото като има миролюбивъ характеръ, получилъ и Европейско едно воспытаніе.

По друга Царска заповѣдь, Мустафа паша, прежний главный командантъ на Батунска-та вонска, наименова ся общъ Губернаторъ въ Измиръ намѣсто Махмудъ паша, кой-то е призованъ на друга служба.

Царско-то правителство издаде едно на- правленіе за карантин-те и пристанища-та между Царство-то и Греція, и то е слѣдующе-то:

” Знае ся че до сега, всякъ корабль, отъ каковъ-то народъ и да е, кой-то излиза ше отъ едно пристанище на Царство-то и отхождаше за Греція, и кой-то не бѣше снабденъ съ патента печатана отъ Еллинскій-атъ Консулъ, бѣше подчиненъ отъ Еллински-те надзиратели на карантина-та да варде 21 день карантина. Отъ своя страна, и Отоманско-то Правителство, отъ десять години насамъ, у- аложаваша да вардятъ карантинъ и корабли-те, кои-то отъ Греція дохождаха. Но поне- же Греческо-то правителство, рѣши да оста-

ви свободно корабли-те, кои-то въ Греція отъ Царство-то отхождатъ, безъ да гледа ако патенти-те отъ Еллинскій-атъ Консулъ са подписани, така и Отоманско-то Правителство, по праведна една взаимность, рѣши да пріемне исти-те мѣрки.

Слѣдовательно корабли-те, кои-то отъ Греція въ Отомански-те пристанища дохо- ждатъ, спободни са да пристанувать, безъ да е нужда патенти-те имъ да са подписани отъ Отоманскій-атъ консулъ.

БЪЛГАРСКИ ИЗВѢСТІЯ.

Търново (Болгарія) 15 Априлія 1857.

На 7 того отиде си Н. П. Моамеръ паша Вединвалиси. Както вы е извѣстно уже, той запрѣ до двадесетъ человекъ, Турцы и Бѣлгары, отъ Партія-та коя-то ся бореше съ Митрополитъ-тъ ни. Право ви казуваме че намъ не ни е явно за коя причина и лична вина ся запрѣхъ тыя хора, като гледамы че нито ги освобождавать нито ги сждѣтъ. Педесетъ дны отъ какъ са запрени и отъ това въ търговска дѣла станало имъ е значителна повреда, и ти чрезмерно ся увеличиваетъ ако тыя за Джома-па- напри не се пуснѣтъ. Сограждани-те това чувствовавши подали бѣха едно прошеніе за тѣхъ на Н. П. Моамеръ паша по прошеніе-то имъ се садра, за коя причина не знаймы. Така запрени стоятъ и до днесъ.

Нема да ви умѣла достопамятно и по- хвално дѣло, дѣло кое-то показува, колко лю- бовъ и согласіе владѣе тука между христіане и Турцы: Въ Сжбота на 7 того срецо Пасха по слѣдствію на даденны-те поручительства Н. П. Османъ паша, новыя нашъ Каймакамъ изво- ли на запрени-те да излезать и да направятъ праздни-ка си. Но Христіани-те не пріеха това нерачихъ тѣ сами да излезатъ, безъ да не пуснѣтъ и Аги-те, кои-то за сжца-та причина

или по добръ да рѣчемъ, за тая сама причи- на, че исповѣдуваха, за истинни оплакованія- та имъ отъ Владыка-та ни, съ тѣхъ наедно запрени бѣхъ. Това поведеніе на запрени-те Бѣлгари, поведеніе сторено не отъ просто благоуразуміе къмъ свои-те сосѣди, но отъ чюство по-горье и по искренно, достойно за всяка похвала, дава, мыслимъ, новъ знакъ на едно истинно едиодушіе да существува тука между Турцы и Бѣлгары така какво-то Хати- Хумаюна повелява, и е едно явно доказате- лство, кое-то еще ведѣждѣ потвърдѣва вѣр- ность-та на тукашнн-ге жители дѣто выцапи сж имали и имать къмъ Славно-то Правител- ство, противъ сички-те козни и злоухищреніи на нѣкои си, кои-то много сторихъ наши-те о- плакованія отъ Митрополитъ-тъ ни и лица-та кои-то за това се запрѣхъ съ друго име да представятъ.

Имамы причина да вѣрѣваме че новыя нашъ управитель Н. П. Османъ паша ще да улучши състояніе-то на работи-те. Мѣрки-те, кои-то Н. Превосходительство взе отъ дохождане-то си еще, показувать го за много справедливы дѣятеленъ и строгъ управитель, такъвъ ка- къвъ-то е потребенъ днесъ за настоаше-то положеніе на работи-те въ нашия градъ.

Търново 16, Априль.

Тука работи-те трѣгватъ на добръ, хва- ла на мудрость-та Османъ пашова интриган- тѣ си садрахъ царули-тѣ. В. Неожитъ, и Мо- амеръ паша както знайте оставихъ Търново. Н. Преосвященство бѣше оставилъ писаря си К. Мегавули да слѣдува онова кое-то той до сега е вършилъ и кое-то докарало града ны въ таквотъ состояніе плачевно. Костакъ като не намѣри въ Османъ паша оногози кого-то търсяше, поиска изново да разбарника работы- тѣ за това бѣше и проводилъ по села-та до подкупицы-тѣ си да му събиратъ печати. Не-

ПОДЛИСТНИКЪ.

ПРАВОУЧИТЕЛНА

ИСПАНСКА ПОВѢСТЬ.

Два зайцы кой-то гоии,

той ни единъ не улавя

Превелъ единъ Бебресеннѣ.

[Продолженіе отъ число 317.]

Донъ Александъръ като ся врыщаль у до- ма си охотно желалъ да узнай тѣхъ дѣвои- ка, съ коя-то ся разговарялъ. Той ся извѣстѣлъ за нежъ отъ сѣсѣда си, кой-то му показаль и дома ѣ. Той разумѣлъ че тая дѣвои-ка ся зова- ла Дона Изабелла. Много прочута на сички-тѣ страны, и имала отличны достои- нства — Нѣжный-а разумъ не отстаивалъ лич- нѣ-та ѣ красота. Донъ Беренгелъ, нѣж- ный-а баща, първы отъ сички-тѣ славни Ис-

пански чиновницы, послѣ свършакъ на дълго- временна та си и отлична служба уженилъ ся почти въ млада години, и оставилъ тая прекраснѣ дѣщеря съ малко имѣніе; защото той отъ никадѣ не получвалъ приходъ, освѣнъ отъ богата заплата, съ коя-то Краль Филиппъ II наградилъ го за отличны-тѣ му услуги. До- на Изабелла въ сжщо-то време ся лишила отъ мийка си, и живѣла и при прѣстарѣла-та си ле- ли, коя-то ради причина-та на свои-тѣ нѣмо- щни почти никогдѣ не излѣзвала изъ кжщи, въ задградныя си домъ да препроводи пролѣтно- то време.

Александъръ съ радость слушалъ всяко това подробно описаніе за любовницѣ-тѣ си; той най сѣтилъ былъ увѣдомленъ за прекра- сви-тѣ качества на Дона Изабелла: защото въ сичкѣ Валенційскѣ человекъ-тѣ за нищо друго не ся разговаряли само за нейна-та красота, за разума и за рѣдкѣ ѣ даръ на стихотвор- ство-то, въ кое-то была много искусна. Але- ксандъръ никога ѣ не виждалъ, ако и да же- лалъ да види тая прочутѣ особѣ, еще предѣ

да ся разговорѣ съ нежъ. Щомъ разумѣлъ той че тя живѣла на мыза (Чифликъ) гдѣто той также откупуваль си домъ, еще повече плам- тѣло у него желаніе-то да ѣ види, и често излѣзвалъ изъ града за да намѣри случай да ся удовольствува. Но той не можель въ това да успѣй, защото лели ѣ была много болна, и споредъ тая причина роднина-та ѣ была при- нудена да ся нахожда при нежъ. Болѣсть-та ся продължавала повече отъ двѣ недѣли, и Иза- белла въ това растояніе получила позывъ да иде на единъ обрядъ въ Кралевскыя мѣнастырь Дела-Зайда гдѣто ся пострыгвала една дѣвои-ка въ инокны. Всѣско що ся нахождало най пре- красно и най великолѣпно у Госпожи-тѣ и у Чиновницѣ тѣ Валенційски, было видно во вре- ме-то на тоя обрядъ. Тамъ и Изабелла ся на- хождала съ свои-тѣ слугинѣ, но тя была по- крыта съ покрывно, и влѣзла въ тъмнѣ-тѣ пре- градѣ. Александъръ не ся забавилъ да ся по- яви въ събраніе-то. съ надѣжда да ся види тамъ любовницѣ-тѣ.

Той ся загубилъ като ѣ не видѣлъ ме-

гови-тъ комисари са уловихъ въ Дръново и въ Калифарево кои-то искажахъ сичко що сж вършили до сега и за колко пары сж биле подкупени да дѣйствувать въ полза на Неофита. Други единъ отъ подкупници-тъ владышки, Колю Х. Христовъ като вижда че са откривать интригы-тъ нмъ и са търси отъ Османъ паша отхожда при Костака и му казва: " ный са веке уловихмы азъ ша кажж сичко-то на паша-та. Костаки му ся молилъ и вричалъ му са 20,000 гроша да не ходи та казва ами да са крый до вечерь-та чи прѣзъ ноць-та да бѣга у Влашко или въ Цариградъ; подиръ туй водилъ го да го крѣе въ църква-та въ Олтари но като не прилѣгнжло, Сіимени дошле да го търсятъ и той го заключилъ въ едик одаж, подиръ като си отишле Сіимени-тъ той го испроводилъ у Янка Килерджія та да са скрый че вечерь-та да иди на Албанаси у Костакиви да видять какво ша правять. Янко го скрылъ въ една каца но той като поседялъ малко искача и отхожда на мезлиша да доказва сичко що вършилъ до сега съ Костака. Между това Костаки като сякалъ че Колю е въ каца-та отхожда у Статака Хаджи Николовъ дѣто имало и други нѣкои негови подкупници и тамъ седнжли да правять скритоу отъ Мезлича калпави мазари, но като са подирватъ отъ Мезлича улавять ся на дѣло-то, и тѣ исповѣдять прѣдъ мезлиша какво ги е подструвалъ Костаки. А Костаки отъ тамо побѣгва и са скрива и третій день е днесъ какъ го търсятъ и не можтъ да го намѣрятъ.

На пощахане-то распечатвамъ писмо-то си да ви приложж извѣстие-то че Костаки са намѣри и го зикаржж сіимени-тъ на мезлиша, жално само че поща-та трѣгва и не мож да ви сообщж какво ще са отговаря Г-нъ Мегамули.

Во време на послѣдний-атъ бой, 83 Еврейски фамилиѣ оставели бѣха вси наедно земля-та на Керчь, гдѣ-то живѣяха и побѣгнаха въ Турція. Научаваме ся че тѣхъ фамилиѣ отправели прошеніе покорно на царско-то Правителство, съ кое-то просятъ да имъ ся дозволи да ся присоединять на военни-те колоніи, кои-то по край Дунава ся населени. Това прошеніе милостиво ся прія отъ правителство-то, кое-то и заповѣда да ся пренесать и населятъ по край Дунавски-те страни.

Тѣхъ колоніи види ся още повече да ся умножиха. като ся соединиха съ 400 други казашки фамилиѣ, кои-то сега около Бруса фивѣтъ. На 1765 нѣкойси Хатманъ казакъ на име Накраза вдигналъ бѣше глава противъ царица-та Екатерина вторая; но като ся принуди послѣ остави мѣсто-то и стана водитель на своите казацы и дойде въ Турція та прибѣгна. Нынѣшни-те казацы кои-то около Бруса живѣтъ

жду други-тъ момы, и помислилъ да ли не е тая, що влѣзла въ преградж тж. Той приближилъ тамъ съ двойца-тж си пріятели, на кои-то той казалъ съ такъвъ тонъ, за да може да го познай Изабелла:

" Новопострыгаема та нюкиня нѣма твърдѣ причина да благодари на тѣхъ момы, кои-то са влѣзли въ такова мѣсто, отъ кое-то не можтъ гледа обряда, що е толкозъ достоенъ за любопытство. Азъ отдавамъ тоя постынокъ на отвързение-то нмъ, кое-то тѣ имать кѣмъ и ническѣи животъ. "

Изабелла много ся удовлетвувала, като видѣла Александра, когото вече забелѣжила въ църква-та; той й сторилъ повече благодарение зацо съ малцыяна дошелъ — Та му отговорила съ притворенъ гласъ:

" Ный споредъ както не бѣхмы позваныи на тоя обрядъ, тѣхъ ся нахождаме тука не въ такова великолѣпіе, въ какво-то — Оныя кои-то ся поканены нарочито. И е праведно, че като влѣзохме въ това мѣсто малко си показваме любопытство-то кѣмъ обряда, но ный че-

происхождатъ отъ това племе и име-то Невразовци показува име-то на Хатмана, кой-то тѣ тамо присели.

ЧЕРНА ГОРА.

Пишатъ отъ Віена 31 марта.

Георгій Петровичъ като чулъ че запрели роднины-те му трѣгна отъ Віена за Катаро. Негови-те послѣдователи постоянно искахъ да ся завжри и заплашиваха да ся вдигватъ противъ Мирка предѣдателя Сенатскаго, ако бы да ся случи да ся незавжри, Георгій Петровичъ треба да трѣне разговори ся съ Графа Бюола и съ посланицы-те Французскій и Русскій. Графъ Бюола приканигъ миръ и терпение да софтова на послѣдователи-те си и увѣри го че Червогорски-те работи ще ся наредятъ отъ велики-те сили съ начинъ штоо вси благодарни да останатъ. Увѣрягъ отъ друга страна че Австрійскій въ Катаро Губернаторъ софтовалъ Мирка да глѣда да не раздражнява страсти-те и да не причини граждански единъ бой.

Георгій Петровичъ, треба отъ Віена да трѣгне, писма отъ Парижъ получи, споредъ кои-то надѣжда има помирение между него и Князя Данила да стане. Въ писма-та нищо не говорятъ за оставка-та, коя-то Князь-атъ щель да даде и да постачи на мѣсто-то си внука-та си.

Сербско едно писмо увѣрява че Вѣстни-цы-те Французски и Белгійски наскоро щели да сообщеть записи, кои-то ще дадѣтъ голѣми изясненія за несогласія-та въ Черногора.

Ненадѣждно-то отшествіе Черногорскаго одного младежа, въ служба Австрійска Суза называемаго и Петровичавъ внука, было причина на тѣхъ несогласія. Суза остави служба-та си чиновническа и отъ Градецъ за Цареградъ е трѣгналъ.

Прочитае въ Евдепандансъ Белжъ:

" Въ политически-те кругове вси облажаватъ Князя Данила защото е влезалъ въ истинный-атъ и семей-атъ путь, кой-то може да докара Черногора на помирение съ Турція. И спокойствие-то и развитіе-то на тая малка Держава, отъ това само помирение за будущее-то зависи. Князь Данилъ добръ е разумѣлъ това споредъ кое-то имахъ честь да ви пиша преди три сеомници още. Отъ своя страна и Мехмедъ Джемиль Бей показалъ ся въ разговоръ-атъ си, когото онъ съ Князя Данила вчера ималъ, прилично споредъ както положеніе-то го искаше.

Князь Данилъ излелъ былъ отъ Оттоманско-то посолство много благодаренъ за поступка-та коя-то онъ направилъ.

Пишатъ отъ Шуменъ до Пресъ д' Орі.

ето смы гледали подобны нему, та за това малко ся грѣжимъ да видимъ настоящія; а тая коя-то желай да стане нюкиня, не й трѣба повече отъ единъ пжтъ да ся нахожда на такъвъ обрядъ, за да разумѣй въ какво са състои той. "

Слѣдъ това единъ отъ Александровы-тъ другари рѣклъ: " азъ не мысля, че и вы сте были отъ число-то на оныя, кои-то желають да приемать на себе си такъвъ чинъ. " — " Азъ на това не мож ви ся отговори, продумала тѣ, ради това защото тука дѣйствува Вышний-а промысль, а менѣ той еще съ такава милость не е удостоилъ. " — Тѣхъ думы исно нѣ показувать, казалъ Александъръ, че вы еще не сте женеты, и имате желаніе да си земете мжжъ. "

— Азъ нищто не съмъ длѣжна, отговорила хубавица-та, въ тоя случай да ви открѣжж какво произволеніе имамъ, и быхъ весма неблаго-разума была, ако да повѣрж тая тайнж посторонному исхвѣтъ менѣ неизвѣстному чело-вѣку. "

анъ 8 Априлія слѣдующе-то:

Бой-атъ ся Россія бѣ за Болгарія причина на голѣми безпорядоцы. Правителство-то за да имъ даде единъ конецъ испрати Нусретъ Бей слава на дѣятелни-те мѣрки кои-то онъ употреби, спокойствие-то и обезпеченіе-то не медлено въ мѣсто-то ся введоха. Во всичко-то време, по кое-то онъ при насъ пребыва, нѣкое убійство не ся чу, штоо да смути и уплаше жители-те, нѣто въ Шуменъ, нѣто по окол.

Отъ какъ онъ си е отишлъ, убійства-та и разбойничество-то хванаха да ся показувать не само въ околности-те, но още и въ Шуменъ внутрь. Единъ Христіанинъ, Кафеджия, уби ся презъ ноць-та въ Дюкентъ-атъ си, и на утрень та намѣри ся потопенъ въ кровь-та си.

Разбойници влезаха въ друга една кжца, и Домакинъ-атъ не щеше ся избави ако не бѣше выкалъ и ако злодѣйцы-те не сѣ бѣха о-плашили да не бы да ся чуе и дойдатъ да ги изловятъ.

Близю Кулукъ-Хане три Дюкяна ся о-браха.

Преди двадесать дни, единъ Сарафинъ, Еврейнъ, внезапно ся загуби, и дванадесать дни послѣ, дѣжъ-атъ му намѣри ся въ Чифликъ Махале.

Османъ паша нашый Губернаторъ извѣсти ся за вси-те тѣхъ вини, но до днесъ вини-цы-те неможиха да ся намѣрятъ.

Говори ся тука за една Исторія много любопытна и соблазнительна на коя-то име-то на голѣмо едно лице намѣшано ся намѣрна, и двѣ негови равахчета намѣриха ся, и испрати-ха ся въ Цареградъ, кои-то негли може и да видите.

ПИСМЕННОСТЬ.

И з д и р в а н і я.

(Виждъ число 319.)

Ще ся представи затрудненіе въ това, съ какъ-то начинъ Теофилактъ утвърждава, какво тойзи градъ Тиверіополь-Струмица нахожда ся катъ архаетисе хорас Иллиридоc проксимейн пріяцію регионис еллиридіс сеу еллиріці, когото той отъ Иллириж (аб еллиріе) въ сжцій разумъ, когото отдѣля отъ Македоніж рѣка Дринусъ, отстоялъ на голѣмо раздалечіе на нѣколко дена пжтъ, и ся намиралъ почти въ средѣ Иллирикъ въ обширенъ разумъ, на когото восточната часть (или така наричамый Восточный Иллирикъ) обемала Македоніж заедно съ Дзакіж и Мизіж (кум Дацие ак Моесіе).

Нѣ тозъ затрудненіе ще ся унищожъ, ако мы ще разумѣваме думы-тъ Теофилакта така, както, споредъ мене, требова да ся разумѣва, сирѣчь подъ име Иллиридоc хо-

— Покрайній мѣрѣ, продѣлжилъ Александъръ, можехте ни каза от сичко друго какво състояніе бѣхте предпочели?

— Какво мѣхте съвѣтовли да избѣржъ? преварила му Изабелла рѣчь-тж.

— Азъ вы быхъ съвѣтовалъ да си земате мжжъ, отвѣщаль Александъръ.

— А ако ли азъ, рѣкла тѣ, нѣмамъ такива качества, кои-то да съотвѣтствувать на годѣника, що сте стане съ менѣ?

— Вы ако имате во всичко недостатоцы, отговорилъ той, видно е че сами ся зааравате; защото тая дѣвичка, кзя-то не е родена да бѣде нюкня, и коя-то при това не може да ся ужени, трѣба да е ни наша ни ваша, каго не е способна ни за едно ни за друго.

— Азъ охотно ще послѣдвамъ вашія съвѣты, рѣкла тѣ. . .

— Вы милостива Госпожа, предварилъ ѣ Александъръ, ако благоволите да открыете, що ваша та покрывка скрива отъ насъ, азъ ще ви дамъ еще по добръ съвѣтъ.

(Слѣдова.)

рас, еллірідіе требова тукъ да ся разумѣ-
ва всяко-то пространство (трактумъ) отъ
земи, какво-то занимали Българе-тѣ, говоря-
щи Илирійскій или Славянскій языкъ (кого-
то и днесъ говорятъ), и покорили подъ своѣ
власть пространство-то, кое-то населявали и
тогда, кога-то ся подчинили Императору
Константинопольскому, дакле и во време-то
Оеофилакта. Ако така ще проумѣваме Ил-
лирїѣ, то пръвїй градъ, сръцаемый отъ
ижди-тѣ изъ Грьцїѣ, и особливо изъ Солу-
ня, е именно тойзи, за кого-то мы говориме
сирѣчь Струмица, и това ся види отъ
тозъ, какво (както заблѣжихме мы ва дру-
го мѣсто) Българе-тѣ прострали свое-то Го-
сподарство до предѣлы-тѣ Оессалоникъ (Со-
луны); такожде отъ свидѣлство-то Никифо-
ра Григора, Празникъ-тѣ Пасха, въ кого-то
и онъ участвовалъ, врѣмѣнъ былъ на Бъл-
гарскій или Славянскій языкъ. Привождамъ
самы-тѣ думы Никифора, както онъ описа-
пѣіе-то на Българе-тѣ, жители-тѣ на Стру-
мица (виждъ горѣпоменжто-то мѣсто *). "Мы
празнувахме тамо праздниці-тѣ Пасхи съ
голѣми неприяности на истина, и съ на-
чинъ не толко сообразенъ на стары-атъ
нашъ обычай; Но наконецъ тыгы празну-
вахме. Тамо воистинну всяко музикално ис-
куство, приспособленно на пѣіе-то церко-
вно гледа ся като нищо, защото жители-те
говорятъ едного языка почти Барбарскаго
и отъ всяко друго почитать най много мо-
тика-та и урало-то, церковно-то инъ пѣіе
ако и да е половина Барбарско, было мо-
жало да ся образова, да е пѣіе имѣюще
собственна своя странность, така щото
можеше нѣкой да го нарѣче поло-Лидїиско
или пело-Фригїиско; Но не; това пѣіе е
войно и горско, прилично, чиними ся; но о-
нова кое-то Номадски-те народи иматъ."

Таквозъ преувеличено описаніе може
да ся упрости Грьку и жителю Столицы. Между
това отъ него е видно, че жители-тѣ на
Струмицѣ не сѣ были Грьцы и не упо-
треблявали Грьцкїй языкъ при Богослуженіе-
то, Слѣдователно тѣ были или Българе или
Сърби, или принадлежали на другъ нѣкой на-
родъ Илирскїй; понеже языкъ-тѣ, на кого-то
Българе-тѣ врѣшми свое-то Богослуженіе,
не е другъ ами Славянскїй (Славоникъ).
Това исто-то подвѣрждава сами Никифоръ
подъ предиджце-то число, говорящъ че жи-
тели-тѣ на това мѣсто (Отъ кое-то Струми-
ца отстояла почти на единъ день пѣтъ), бы-
ле, по голѣма часть, колони мизорумъ.
Азъ прїмамъ за вѣрно, какво тука подъ и-
ме Мизорумъ разумѣвать ся Славянски-те
племена Българовъ или Сърбовъ, съ кои-то,
населени были и двѣ-тѣ Мизїи; А съ това ако
не погрѣшавамъ, доста е доказано, че Оео-
филактъ по всякъ справедливостъ можалъ да
ся изрази: Струмица проксиме ин-
принципіо регионис Илирикѣ.

Възникнали бы, не щещъ ли, еще нѣкой
сомнѣніѣ, обаче тыя не можать да съборать
мое-то мнѣіе. Несомнѣнно е това, че во вре-
ме животь-тѣ Оеофилакта въ Струмица имало
Епископъ: понеже онъ говори (въ писмо-то
XXXII по изданіе-то Меурзїѣ), че писалъ
къмъ Епископъ-атъ Сромвїчїе Малезо-
вен Пелагонїи, какво Струмица и Стру-
мица едно и само, това ся доказва съ сход-
ство-то на самы-тѣ думы, а еднакво и съ то-
ва, че Струмица нахождала ся не далече
отъ Пелагонїи, както сакать, отъ Мале-
соба; чиния какво Оеофилактъ писалъ самси
трима-та Епископы заедно, каго смѣжны (бли-
жны). И не единъ Оеофилактъ немного измѣ-
нилъ названіе-та и Кедринъ нарича Стру-

мица Струпицанъ а може да бжде о-
нова и друго-то погрѣшка печатническа; иъ че
Кедринъ тука разумѣва Струмица, за кож-
то мы говоримъ, видно е отъ негово-то же
описаніе на иждѣшество-то Василиа Импера-
тора въ градъ Сеипи гдѣка-то онъ предава
намъ за мѣстоположеніе на Струмица исто
това, щото мы сме нашли у Никифора.
Другия нарѣчатъ Струмица; така Анаїя,
Епископъ того града, на Цареградскїй Соборъ
MDLXV годинъ, подписалъ ся: Его Хуми-
лис Епископус Струмице Ана-
скїѣс воленсъ меоконсилїо суб-
скрипси „, както е видно изъ црьковнѣ-тѣ
Исторїѣ Емануели съ малахиїе лоп-
понецїѣ, издадена на Латинскїй языкъ отъ
Тюбингенскаго профессора Мартина
Крузїе. Отъ тука слѣдова, че Струмица им-
ала Епископы и еще въ XVI, столѣтіе, не
только въ XI, когато живялъ Оеофилактъ. Тамъ
ка и до сега има Епископїя, даже Митропо-
лія, кекто ся научиме отъ Іакова Николова,
священноинока отъ Олимпїйскогѣ монастыря,
кой-то проминалъ въ Струмицѣ цѣль мѣсець.
Той же ми приказува, че тамъ ся упазила,
память-та на 15 мѣченицы; че священниці-
тѣ совершавать тамъ память за нѣхъ повсе-
дневно, а освѣтъ това веднаждъ въ годинѣ-тѣ
совершава ся празднество въ тѣхнѣ честь, че
има тѣхно жизнеописаніе напечатано въ Мо-
схополїсѣ въ Македонїѣ - че съдържащето ся
въ сочиненіе-то Оеофилактово нему (священ-
ноиноку) извѣстно му отъ тамшїе-то жизне-
описаніе. Тѣкмо това не помни той добръ, и-
стинъ во врѣмѣ Императора Юліана ли сѣ
пострадали мѣчениці-тѣ.

Време-то на страданїе-то да ся опредѣ-
ли яко е леко. Несомнѣнно е, че — во вре-
ме-то Юліаново, весма даже е вѣроятнѣ, какъ
во преди нѣколко мѣсецы до смърть-тѣ Им-
ператора, слѣдователно около начало-то 363
годинъ, или поне подъ края 362 годинъ. Въ
Въ сочиненіе-то Оеофилакта показува ся да-
же день-тѣ на мѣченичество-то — 28 Ноем-
врїѣ.

Не може съ вѣрность да ся опредѣли
време-то на пренасанїе мощи-тѣ на мѣчени-
цы-тѣ, цѣхъ ся погрѣжжъ да опредѣли, по-
не, приблизително. Заради това требова
да ся знае време-то напредъ, въ кое-то Бъл-
гарскїй народъ прїялъ христїанскѣ-тѣ вѣрж:
понеже Оеофилактъ ясно говори, че пренесе-
ніе-то ся случило во време-то прваго Хри-
стїанскаго царя Българскаго народа. Обраще-
ніе-то Българе-тѣ къмъ христїанство-то всѣ-
тѣ списатели относятъ согласно къмъ пол-
винѣ-тѣ IX вѣка, съ нѣкое различїе въ годи-
ны-тѣ: отъ жизнеописаніе-то Папы Николая I,
составено отъ Анастасїѣ — книгохранителя,
можъ да ся заключи, че Българи-тѣ не при-
мали Христїанскѣ-тѣ вѣрж до 66-тѣ годинъ
IX вѣка, такожде и въ това всички сѣ согла-
сни, че прѣвї-тѣ отъ Господери-тѣ Български
прїялъ Христїанска-тѣ вѣрж Богорїе (Оео-
филактъ въ това сочиненіе пише Борїе) въ
кръстеніе Михаилъ. Нъ списатели-тѣ
различно мыслятъ за това, какъвъ е была
побудителна, причина за прїятїе-то вѣрж-тѣ:
споредъ едни, Михаилъ былъ убѣженъ
овъ Сестрѣ си, повѣрвава я во времѣ пре-
быванїе-то ѣ въ Цареградъ; споредъ други-тѣ
въ слѣдствїе на воины-тѣ и бѣдствїя-та; по
други, въ слѣдствїе на изъвычайно-то дѣй-
ствїе възъ душѣ-тѣ му изображенїя-та бѣдѣ-
щи-тѣ мѣченицы: Обаче зе мене е доста да
знажъ това, че Борїе сѣ обърналъ въ Хри-
стїанскѣ вѣрж около полвинѣ-тѣ вѣка, но
какво бы не было побужденїя; отъ тука за-
ключоувамъ, че пренесенїе мощи-тѣ на Тиве-
ріополски-тѣ мѣченицы ся случило въ вторѣ-
тѣ полвинѣ IX вѣка, и предшествоваю вре-
ме-то Оеофилактово съ два вѣка.

Кждъ ся пренесени тѣла-та на мѣченицы-
тѣ? — Сочинитель-атъ часто упоминава то-
ва мѣсто и го нарича Брагалица (Брага-

линица), Брагалиница, или Брагали-
ница нарича него такожде по линїѣ Епар-
хїанъ — провинціѣм ден Митропо-
лим. Нъ що ето това за мѣсто, и гдѣка оно
именно, совершенно невозможно да ся на-
мѣри въ книгѣ-тѣ Исторически и землеописны
(Географически). Тазъ дума е Българска (а
пакъ Българскїй языкъ е нарѣчіе Славянска-
го, Славїка е Славонїка е За това като
ся отхвърли окончанїе-то ітца Нитца той-
зи часъ азъ начинахъ да издыревамъ, нѣма ли
въ Българїѣ такъви градъ или прилично изъ
него, или въ другѣ странѣ, жители-тѣ на ко-
го-то да говорятъ Българскїй языкъ, нъ азъ
наидохъ тѣкмо единъ градъ Брагала, при-
надлежащїѣ къмъ Македонїѣ на вторѣ-тѣ
частїѣ Восточнаго Илирїѣ, вижда ся не да-
лечъ опстоѣтъ отъ Тиверїополя. Въ исто-то
това време горѣпоменутый инокъ (калогеръ)
сообщїи менѣ, какво въ Македонїѣ точно има
градъ Брагалиница, или както онъ изъ-
говоря Брагалиница, иъ отъ голѣмъ
градъ станалъ село; какво живятъ въ него
Турци сѣ промѣж не много Христїане, и от-
стои оно отъ Струмицѣ около петъ дена
пѣтни часове, какво тамъж посенова ся увар-
дїло воспиманїе за пренесенїе 15 мѣчени-
цы, и какво онъ самси видѣлъ Фундаментъ-
атъ храма созиженъ нѣкогажъ во име тѣхно.

Извлеченїе изъ житїе-то
на петнаесѣ-тѣхъ знаменити мѣченицы, по-
страдали въ царствованїе-то Юліана отстѣп-
ника, въ Тиверїополь, Български струмица.

Кога Самодрѣжець Юліанъ издалъ стро-
гѣ заповѣди на всекадѣ да гонятъ (преслѣдо-
вать) христїане-тѣ; то едни отъ нѣхъ ся скры-
ли въ пустынацы и планины, а други ся рас-
прсынали по различни мѣста, оставивши оте-
чество-то си, родинны-тѣ, прїятелї и всичкїй
имоть, отъ любовь къмъ Христа.

17, Отъ число-то на тѣзи подырни были
Тимоѣей Комазїи (тойже и Епима-
зїи е), Евсевїи и Оеодоръ. Тѣ не мо-
жали равнодушно да гледатъ нето на почи-
танїе-то идолы-тѣ и отстѣпничество-то на
нѣкои отъ Христїане-тѣ, нето на бѣдствїя-та
и мѣченїя на свои-тѣ братїѣ: Оставили Нїкея
и ся преселили въ Солунъ Когаже, послѣ мно-
го пребыванїе нѣхно въ тойзи градъ, и тука
воздигнали гоненїе възъ Христїане-тѣ, то-
гава тѣ, като оставили Солунъ, преминали
въ Тиверїополь (Струмица), лежащъ въ
сѣвернѣ-тѣхъ странѣхъ отъ Солуны, при начало-
то на Илирїѣ-тѣхъ земѣхъ, Тука като полу-
чили нѣкожъ своводж, тїи сѣяли сѣме-то Слова
Божїѣ съ успѣхъ. На това много имъ спома-
галъ святїй животь, за кого-то Тимоѣей
поставенъ былъ Епископъ на църкова-тѣ Ти-
верїополскѣ; Комазїи пакъ, кой-то служилъ
напредъ въ воинско званїе, отхвърлилъ всѣ
те мїрски почести, посвятилъ себе на иноче-
ско званїе, и проповѣдовалъ Слово-то Божїе
въ мѣста-та, лежащи около Тиверїополя; по-
добно и Евсевїи, като прїѣ на себе чинъ
иноческїй, както съ проповѣдъ-тѣ така и съ
свѣтлостъ-тѣ своего живота привлѣкалъ мно-
зинѣ ко Господу, като ся отверцалъ отъ сре-
бролюбіе, като корня на всички-тѣ злины, и
като раздѣлялъ съ сиромасы-тѣ послѣднѣ-тѣ
корицѣ хлѣбъ, съ гостелюбіе и въ простотѣ
сърдѣца, така, гдѣто нареченъ былъ отецъ на
вдовицы-тѣ и сирацы-тѣ: той былъ благодѣ-
и привѣтливъ, съ еднѣ дулѣ рабъ Божїѣ; Оео-
доръ пакъ былъ единъ отъ 318-ты Отцы,
присѣтствовавши-тѣ на Нїкейскїй соборъ, Е-
пископъ, испълненъ съ благодать Божїѣ. Кой-
то и былъ свѣтилникъ на Православнѣ-тѣ
вѣрж въ църковѣ-тѣ Тиверїополскѣ. Слѣдова.

РАЗНИ НОВИНИ.

— Негово Императорское величество Сул-
танъ-атъ, заповѣда великолѣпнїи-те дарове,
кои-то за Мека са опредѣлени да ся испратятъ
тая седмица съ параходъ-атъ, кой-то нарочно
за тая цѣль ся е опредѣлилъ. Тыя даровѣ

*) Въ друго време щемъ сообщиме владѣ-
ніе-то на Българе-тѣ, както за толкованїе и
поясненїе предидущи-тѣ и тѣзи статїѣ ("Из-
дырванїе"), така и заради изложенїе мнѣ-
ніѣ-та на учены-те, кои-то хвърлятъ ясенъ
свѣтъ на Български-тѣ древности.

треба тамо за Байрамъ-агъ да достигнатъ,

— Миналий четвъртокъ Г-нъ Контъ Замонски ходи на Царскій-агъ Дворецъ Долма-Бахче и излезе предъ Н. Величество Султанъ-агъ кой-то много милостиво го прия.

— Пишатъ отъ Виѣна че Г-жа Княгиня Калмахи, жена Турескаго посланика, имала честь да излезе предъ Императрица-та, която съ много милостивенъ начинъ я прияла.

— Ханрулахъ Ефенди, Директоръ на Царски-те училища и вторий прѣдсѣдатель Академій наукъ въ Цариградъ, наименова ся главный подписаръ, въ министерство-то народного ученія.

— Понеже Лѣкарско-то училище Галата-Сарай на Бейоглу, почена да ся прави, заповѣдъ ся даде никой да не влезва внутрѣ да ся расхожда.

— Правителство-то дадѣ заповѣдъ на Адмиралтейство то да испрати колко-то поскоро е возможно два военни парахода, опредѣлени да стоятъ въ Дунава. Тѣхъ параходи ако и да ся готови не си още тръгнаха.

— Новый-агъ Русски въ Босна Сарай Консулъ, бѣше тука и тръгна за служба-та си, въ оный поѣздъникъ.

— Чирпанска-та кааза зависяща отъ Пловдивъ, испрати даръ на Румелинска-та войска 75 колия наедно съ волове-тъ и Арабаджин-те платени испервѣ за една година. Колия-та така впрегнати и снабдени стигахъ до цѣна-та 375,000.

— Въ Измиръ, нинѣ Имперскалъ че великолѣпенъ единъ Метеоръ явилъ ся на небето на 15 Априлиа вечеръ-та съ голѣма свѣтлина.

— Той ся явилъ отъ Сѣвѣро-восточна страна и разсеялъ по всичкій-агъ горизонтъ свѣтлость бѣла, коя-то держала нѣколко секунди. Тая свѣтлина была толко силна щого по венчико-то време колко-то держала, человекъ можалъ твердѣ лесно да прочита.

— Пишатъ отъ Солунъ че тамошни-те Еврей хванали да чувствувать нужда-та кой-то иматъ да дадѣтъ добро едно и здраво ученіе на дѣда-та си. Единъ Комитетъ (Епитропія) составилъ ся подѣ направленіе-то великаго Раббина и много други первенци отъ градъ-агъ. Той писалъ въ Парижъ до Централно-то Консистоію за единъ достоенъ учитель, когото-то и получили. Иста-та тая ревность камъ ученіе-то появила ся е и тукъ между Евреите, кои-то иматъ уже разни училища мужески и женски.

— Минала-та недѣля единъ крадецъ улови ся на часъ-агъ каго крадеше часовникъ-агъ одного Англіица. Кавазин-те вжрзали го бѣха съ поясъ и водеха го презъ улице-та Бейоглу кадѣ Галата Сарай. Каго бѣха стигнали на улица-та коя-то отхожда кадѣ Австрійскій-агъ Дворецъ, вжрзаный-агъ направа едно движеніе, избави ся отъ рудѣ-те на кавазин-те и побѣгнува кадѣ Австрійска-та поща. Кавазин-те и Англіицъ-агъ нападновать на дири-та му, улавявъ го и вжрзовать го и заводять го въ темница.

— Презъ минала-та недѣля человекъ-агъ кой-то раздава Боспорскій-агъ Телеграфъ заварива ся внезапно отъ тримина злодѣйцы кадѣ Ага Джемія на Бейоглу. Той имаше Вѣстницъ-те въ една чанта, злодѣйцы-те като помислиха да има внутрѣ каймега, нападнувагъ изъ отъ задъ-агъ му затварягъ му очите и взематъ му чанта-та, златный-агъ му часовникъ и 5 пятафранки, кои-то имаше въ джебъ-агъ си, по благополучно отъ барзина оставиха единъ групъ съ желтицы когото-то въ джебъ-агъ си оиъ носеше.

— Епитропіи-те на разни-те сили за Пловдивски-те Княжества достигнаха тѣхъ дѣи въ Букурещъ, гдѣто имъ стана доста добро приѣманъ отъ страна-та на жители-те, и ся посрѣщнаха съ благопріятны изговори, на кои-то и Г. Г. Епитропіи такожде имъ ся

отговориха.

— Иж-я между Оландско-то и Русско-то посолство въ Пера копае ся за да ся тури въ това мѣсто цѣли-те (масуры-те) на газ-а. Дѣло то ще ся свърши скоро, и до единъ мѣсяць сичка та улица ще да е доволно освѣтлена.

— За дочакванъ на великія Князь Константинъ голѣми преуготовленія ставатъ въ Парижъ. Тююлери, градъ Парижъ, и Русско-то посланничество ще дадѣтъ голѣмы балове. Великолѣпіе-то на всичко-то, ще да превосходи все кое-то е было други нѣтъ въ подобно дочекванъ. Казветъ, че Великій Князь Константинъ не путешествова само за едно увеселеніе въ Франція. Той иска да ся научи уредба-та на Французско-то правленіе, както да може, всичко, онова кое-то му ся види сходно, да го введе въ Россія. Между мнозина други Русси, кои-то са въ Парижъ дошле нахожда ся и Адмиралъ Паниутинъ.

— До 40 души ся заперени въ Парижъ по слѣдство на открытіе на единъ заговоръ, и непрестанно още други подозрителны ся ловятъ и загварягъ. — Муленскія Епископъ е на судъ заради нѣкое злоупотребленіе въ Епископія-та си.

— Въ Тулонъ е явено званично, че великій Князь Константинъ ще доди тамо на 10 Априла въ Парижъ ще доди на 1 маія. — Царъ Наполеонъ мысли да дочака брата на Царя Александра, и сынъ на Царя Николая съ невидено до сега величіе.

— Отъ 80 корабли, кои-то ся быле потопены въ Севастополско-то пристанище, извадени до сега 15. Всички-те освенъ единъ параходъ "Херзонъ", сж малкы кораблы; останалы-те ще ги вади единъ Американецъ, и Правителство то ще му даде за награда половина-та цѣна на всякъ изваденъ корабль.

— Единъ военны Чиновникъ отъ давна страдалъ отъ Афродическа болѣсть, за коя-никогнѣ не бѣше ся совѣтовалъ отъ нѣкой Лѣкаръ. Помысли наконѣцъ да каже болѣсть-тъ си на единъ простъ сапонопродавецъ, кой-то ся славяше много че знаялъ особенны лѣкарства за Афродически болѣсти. Прочутыя той-зи мжжъ направи хапове и ги даде на болыа и му заржча да зема по тры на день. Подиръ малко болыа умрѣ, и показа признацы на отраванъ. Военный министръ заповѣда строго испытаніе за тойзи предметъ.

Пишатъ отъ Татар-Пазарджикъ слѣдующе-то:

— Оная недѣля на едно село Синитюво влизатъ 8 души вжлхвы на одного человека въ кжча-та, и го наранивать, и му земагъ до 30,000 хилиды гроша. Презъ друга-та недѣля на Аликачово, и тамо влизатъ 9 души, и като улавягъ одного человека, и го мжчатъ въ гората, и доволно пары му зеха, и ако не бѣше ся утарвалъ, и побѣгналъ цѣли да го убиятъ. Тѣхъ дѣи като минуваха поклонницы за Свята Гора убраха ся четворича, и имъ зеха 8,000 гр. Както ся види че разбойничы-те повече ще ся умножатъ зашто-то власть-тъ не ся грижи за да ги дири.

Считаме ся за щастливы като казваме, че народина вопросъ за заплаты-те на Владыцы-те и прочіи-те клирицы, кой-то занимава духовете отъ нѣколко време, успѣва отъ день на день, и съ такъвъ начинъ кой-то дава надежда за благопріятно-то му рѣшеніе.

Въ по-преминалий-агъ листъ бѣхмѣ обнародовали Буюрютія-та, колто ся испрати до Патріаршія-та отъ Высока-та Порты, коя-то заповѣдоваше да ся собератъ лица-та, кои-то цѣха да составятъ Епитропія, коя-то да сочини начертаніе-то на ново-то преобразование. В. Порты желаше предварително да узнае приготвенны-те тѣхъ лица, кои-то требова да сж далечъ отъ всякако подозрително обхожденіе спореди духъ на Буюрютія-та.

И тѣхъ испратиха ся разны имена на В.

Порты, отъ кои-то да ся изберятъ кои-то ще составятъ реченна-та Епитропія.

Правителство то отхвърди отъ тойзе Калалогъ нѣколко лица, като недостойны да ся занимають въ такова дѣло.

Освенъ това В. Порты изрази желаніе-то си камъ Патріаршія-та, какго да ся отступи мѣсто въ народны-те тѣхъ собранія и представители-те на всички-те, или на по-главы-те Епархіи на Держава-та, соразмѣрно спореди множество то на всяка Епархія: т. е. по двама представители отъ всяка голѣма Епархія, и по единъ отъ по-малки-те. Каза още В. П. че представительство-то може да ся повѣри отъ Епархіи-те, и на лица, кои-то тука живѣять, и принадлежатъ отъ разны мѣста на Держава-та.

Тая мѣрка вистинно е достопохвална, зашто чрезъ това представительство разширява ся круга на дѣятельность-тъ на епародцы-те ны, като взематъ всички-те мѣсто въ настояцы-те важны размышленія за народны-те ны ползы, извѣстно е, че ще получатъ добро слѣдствие высаягъ-те вопросы, и всяка Епархія като си има представители-те може свободно да докаже на собраніе-то болки-те си, и нужны-те мѣрки за излѣченіе-то нѣ.

Долженствуваме благодареніе на Ч. Правителство за благоразумна-та тая мѣрка, ието случай за да ся покажатъ и Българы-те достойны, и да составятъ представители-человѣцы, кои-то заслуживать похвала за почтенно-то си обхожденіе, и да не можатъ да намѣрятъ мѣсто подкупницы-те, както по преди бѣха ся подкупелцъ нѣкой Търновцы отъ Владыка-та имъ.

ИЗВѢСТІЕ.

Читатели-ти Ц. Вѣстникъ помнятъ, че бѣше ся вмѣстило въ него Объявленіе за издаваніе "Трѣговско Ржководство", прѣведено на Българскы отъ А. П. Г. Сега ся извѣстива че тая полезна книга начна вече да ся печатъ, и че кои-то не сж ся подписали спомоществователи за нежъ, можтъ до совершеніе-то Августа на тек. год. да си пратятъ почтенны-ты имена до Г-да Бр. Хамамджіоглу и Арнаузовъ въ Ц.градъ въ Багъ Кананъ Ханъ, зачото по него врѣмя ще ся свърши печатаніе-то книгъ-тъ така-чото и имената спомоществователски да ся напечататъ урядно въ края на книгъ-тъ.

Ц.градъ 13 Априлиа 1857.

Хр. Л. Хамамджіоглу.

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

Сега наскоро излѣзе изъ Печатниці-та ни една книжка подѣ име Българска Глослжъ), коя-то е съставена отъ най-добры-избраны новы и стары Български и Турски пѣсны, въ край-агъ и ся намиратъ нѣколко пѣсны, направени съ музика за да служатъ за ржководство и за други-те цѣна-та и ся опредѣли за въ Цариградъ 5 гроша, и за по вънъ 6 гр. Намѣрва ся за проданъ: въ Цариградъ у В. Золотовича, въ Пловдивъ у Г-на Димитрія книгопродавца, въ Габрово у Г-на Никифора П. Костадиновъ учителя, и въ Каюферъ у сжичи-те Издатели.

ОТЪ РЕДАКЦІЯ-ТА.

Слушаме че въ Пловдивъ принятствія ставали, и по села-та ся распритило да не взематъ Апостоли-те, кои-то до Негово Преосвященство Г-на Хрисанта отдавна сме испратили и молиме да ги натакми по тамошны-те церкви и Священницы, и то зачото мнятъ да сме ги пратили по гроша 30 единъ-агъ. Това ако е истина голѣма повреда намъ ся причинява, и не разумѣваме зашто това. Мы често въ Вѣстникъ-агъ вмѣстиваме и тукъ тая книга продаваме за гроша 70, а пратили сме ги до Негово Преосвященство да ги раздава по една Кремница единъ-агъ, и то зашто понскахмѣ по лесно да ся продаватъ: Оныя убо, кои-то благоволяватъ да купувать Священна-та тая толко добръ наредена книга, нека быдѣтъ увѣрени че цѣна-та и е една Кремница.

*) Издадена отъ С. Зафирова и С. Желева

ПЕЧАТНИЦА Ц. ВѢСТНИКА

184
Български муз